

hvad de have spist ombord. Man maa desuden lægge Mærke til, at Huusholdningen ombord langtfra er som Huusholdningen iland, idet der umuligt kan føres en saa skarp Deconomi, et saa nøagtigt Tilsyn i alle Details som iland, og at derfor Meget maa gaae tilspilde. Det er desuden en bydende Nødvendighed, tør jeg sige, for Officererne overalt, hvor de komme hen med Krigsskibene, at de ikke holde sig isolerede, at de ikke affordre sig enten fra fremmede Nationers Skibe eller fra Autoriteterne paa Stedet. De ere nødte til at modtage og gjengælde den Gæstfrihed, der vises dem; det er ligefrem i Tjenestens og i Landets Interesse, og der følger altid visse Udgifter dermed, som de som sagt ikke kunne undgaae. — En anden Forhøielse, der er skeet, er de 10 β , som ere bestemte til Munderingspenge for de befarnede Ffolk. Tidligere var der tilstaaet dem 3 Daler i Paaflædningspenge istedetfor det nu foreslaaede Tillæg af 10 β daglig. Denne hele Beflædnings sag er en Ting, som i mange Aar har voldet Flaadens Officerer store Bryderier og Banskkeligheder. Det har næsten ikke været muligt med de ringe Lønninger, der have været tilstaaede de udfrevne Ffolk, at beflæde dem ordentlig. Der har været mange Tilfælde, hvor man har maattet anvende saa at sige hele deres Lønning paa Tøgtet blot til at skaffe dem nogenlunde ordentlige Klæder. Nu er det jo allerede ifjor gjort gjældende og ogsaa optaget i dette Lovforslags § 6, at der for Fremtiden kun maa anvendes de egentlige Munderingspenge og Sotillæget til at beflæde Mandskabet for. Disse to Poster andrage tilsammen det Samme, som tidligere Lønningen for de udfrevne Lægdsrullefolk udgjorde, om trent $4\frac{1}{2}$ Daler om Maanedes, og da det ikke var muligt at flæde dem for denne Sum, vil det heller ikke være muligt for Munderingspengene og det Sotillæg, der nu er bestemt, hvorfor Lovforslaget som bekjendt foreslaaer, at Staten skal bære Byrden af det Dverstyvende, idet det siger, at naar ikke de Udfrevne forny sig med de efter deres Stilling ombord fornødne Klædningsstykker, ville disse blive at anskaffe for deres Regning og blive at tilbagelevere, saafremt de ikke ere betalte, naar Vedkommende hjemsendes. Det kan vel ikke undgaaes, at der herved vil falde en

lille Byrde paa Staten. Jeg vil ikke tale om Dusskeligheden af at have Mandskabet nogenlunde uniformsmæssig paaflædt; men det er dog absolut nødvendigt, at de ere paaflædte saaledes, at de ikke gaae hen og blive syge af de Besværtheder, som Livet ombord fører med sig; thi dette kan Staten ikke være tjent med. Jeg troer ikke, man kan oversee, at Bestemmelsen i § 6 vil medføre en og anden Banskkelighed ved Opjøvelsen; navnlig vil Spørgsmaalet om, hvorledes man skal evaluere de Klæder, som de Paaagjældende tilbagelevere, give Banskkeligheder. Man kunde f. Ex. tænke sig, at en Mand havde forkjent 25 Rd. og havde faaet Klæder for 26 Rd. Hvorledes skal saa den ene Daler udredes i gamle Klæder? Det er jo imidlertid et Spørgsmaal, som vel sagtens vil udsjævne sig i Praxis. — Endelig skal jeg blot bemærke med Hensyn til § 16, at jeg troer, at den uden Skade kan gaae ud. Det synes at være en Selvfølge, at naar en Mand enten ved Dom eller af Mangel paa Dygtighed er nedsat i en lavere Klasse, faaer han ogsaa Lønning efter den lavere Klasse. — Det blev bemærket med Hensyn til et af de foreliggende Lovforslag, som vi have behandlet idag, at det var af en saa speciel Natur, at det vistnok egnede sig til Behandling af et særligt Udvalg. Jeg troer virkelig, at det nærværende Lovforslag mere end noget andet er af en saa speciel Natur, at det egner sig til Henviisning til et saadant Udvalg, som jeg derfor senere skal tillade mig at foreslaae. Jeg skal ogsaa i den Henseende henvisse til, at det er af særdeles Vigtighed, for ikke at sige absolut nødvendigt, at dette Lovforslag bliver til Lov i Løbet af Finantsaaret, da det i Loven om Søværnets Ordning er bestemt, at de nu gjældende Bestemmelser om Diæter og Sotillæg kun kunne anvendes til den 1ste April 1869.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sattes Spørgsmaalet om Sagens Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 75 Stemmer.

Schønbenner: Jeg foreslaaer Sagen henviist til et Udvalg af 7 Medlemmer.